विश्वास्य विषाणी पात्र उदाती। उपाइती विश्वाचेन दनौतेन वारणः । चनुन्ताभ्यां संपन्नः सुदनः सान-ताविधः । जङ्गं वक्तानराखस्य प्रतिमानसमी दिजी। चुष्य बातिदी चेंच दन्ते नैबेन वा गुचाः। वज्यासे गुभ कामेन सर्क एवातिगिईता:। खन्द्दये नदीजानां पञ्चमे-ऽब्हे वनौकसाम्। दन्तमूलपरीषाचान् द्विगुषान्कल्पवेत्परे। गरमिधनुषकम्यूनपृष्टिमन्त्राः। दनायराजयो यस स ऋष' बाद्मईति । रीम्खां स संत्रवा यस पिटक स उदाइतः। स उचे हः सप्तमागीनोमध्यभोऽसौ मतक्रजः। खन्यः बड्डागङ्गीनः खादतो प्रची हि न पूजितः । सुखाय भेनने देखं प्रवपार्शीदरान्तरम्। खाना इ उच्च्य पाटा दिशे यो यावदासनम्"। वनविशेषेण गजलचर्णं त-र्वेव वाईख्यसंहिता। "वनानां मध्ये प्राच्य' कावि क्कमापरान्तिकं च लीखि वनान्यतिशोधनानि। लया-वामपि प्राच्यं वनं मध्यवनमपरेवासिव योभनस्। तह रावतक जपस्ति सम्भवाः प्राये च स्मिम्मस्य ज्याः महाकायाः करिणो भवन्ति। विनयसल-यित्रसम्पद्माः पूगमलप्रभास्ताव्यत्विषः प्रविर्त्तमदा गजा युद्धे चापसर्पणोपसर्व स्त्रीरंवा भवन्ति नातिक्रीधनाः मसद जिता: सत्यं दर्भयन्ति । ते च हत्तै: कव लै: कायो-पवधानातिश्रवेन मदाभिसुखा: कर्त्तृत्याः। काजिङ्गके वाऽऽपरान्तिके च होतायुगीत्मद्धाः मन्दा भन्हागजा-न्ववजा मन्दाभिधानाः प्रायथो स्मावयवाः सङ्की सा -गजाः वसुलादाने । नाखद्या जलदमभा नातिस्थिरा मन्दा युद्धप्रियाच गजा भवन्ति । तथा कारू बदापार्श्वमा-गैब यकाभिधानेषु मध्यमा गजाः ससत्पदाने स्ग-मन्द्जातयः ते च चाववयवाः मध्यमवज्ञामध्यम प्रमाखाः स्यू बरोमाबि व गरीराकः तुरदा मन्द्गतयः। तथा सौराष्ट्रे पाञ्चनदाभिधाने दापरयुगीत्मदा स्टामत-कुजान्वया स्रगपाया गजाभवन्ति भीरवः कृतिसताङ्गाः नातिचराडार्डमदाः दुवसाय एवं विधा गजाः मुमु-त्यद्यन्ते वनाञ्च वनानारे गतेषु दुर्हेत्तेषु गजेषु धेनुकासम्म-र्केण गुप्रवनेऽपि कालिक्नकेऽपि । त्वासघोलय भीरुय ह्वस्त वामनमस्तकः । इीनायभोगो दःशीलस्व्संइतगरीर-थ्रत्। समुच्छितस्वनायामी परीणाइविवर्जितः। न्दगसक्पोदीनच न्द्रगजातिर्गजाधमः। खतः परं परव्यामि संकी स्था च जनवरः । पश्तादारणानाञ्च ग ऋतां च वियोनिष् | धेतुकास भवन्येते गना स'-

कीस वच्चणः। महोमन्दोन्हगोनाच गुइजातिः प्रजायते । तसान्त्रित्राणि रूपाणि गदतामे निबोधत । त्रानन्यान्तिः अजातानां निषयोगोपपदाते। तथापि किञ्चिद-दे यान्त्रिय व च च च ते । भद्रमन्दी भद्रम्गी भद्रमन्द ऋगस्तथा । द्र भेदलयं मन्दम्गयोरिप जायने । भद्रादीनां च सर्वेषां रूपं संकीर्सासं जितन् । काय भेदेत तर्ज्जान सिंदाने दिधा । तिथा च भिदातेमूय एकैकन्तु यथाक्रमस । एवमशादयविधं कीतितं मिन्नलच-थम् । शुभाश्वमं विमागेन साम्युतम् निगदास्य इम् । शद् मन्दोभवेदिष्टोमृगमन्द्रस्तथाधमः । भद्रमन्द्र मृगर्वे व मध्यमः परिकोत्तितः। भट्रजाति मेहाकायागजामध्ये त दन्तिनास् । मन्देाऽवयवलेशेन स सुक्तो भवति हिपः। स्ट्रमस्यापि हि कपेण किञ्चित्रातुगतेन वै। अग्रुभत्वं न भद्रस्य जायते शोभनी-हि सः। जीवनानां प्रधानतं यसाच्छास्तेषु कीर्त्त-तस्। तसान्त्र गाचिषं सक्तोभद्रोऽपि हिन गखते। भाद्रेषो परिकायेन मान्देनाधोगतेन वा। उद्यतीहि गजा-नान्त भट्रभन्दीभवेद्गजः । चनेनेव हि रूपेण विपर्यासेन यो गजः। सीऽपि शोभन एव स्थानान्दभद्रति स्टतः। एवं विधात् स्मे चापि लच्यानियत्रलच्यम् । महावययवाद्ध-ल्यात् मृगरूपस्य वे यतः। भद्रावयवनिर्मुक्तीमध्यभीऽधी गजी भवेत्" कायेन यो भवेद्भद्री सन्दीवापि मतद्रजः। जगगा-लोऽपरश्चैव स भवेद्देगवान् गजः। मृगद्धपाधिकलं च दृश्यते यस दिननः । अधमस्तु स विज्ञेयः सत्वयक्तिविवर्जितः । करदनाचित्रकाय यो मृगीजायते गजः। श्रेषावयवभद्रो-ऽपि हीन एव भवेदसी। एवसहेशमालेख निम्निदा मयोदिताः। नोदिता येऽपि तेऽलापि मित्रा च्रेया भनी-पिभिः। मित्रलच्यां योग उक्तरं यस दश्यते । कृपन-द्मामधेयोऽसौ जायते हि मतङ्गजः । अतः परम्यवच्यामि-न्त्रणं गिरिचारिणाम्। तथा नदी चराणां च तथैवीभमय-चारिणास्। महावला सहाकायायितांसा गिरिचारिणः। सुपाश्वीश्वाक्तिश्वाङ्गाद्दवपादागतस्त्रभाः। उदयानिभेया-र्यंव सञ्ज्ञकीकवलियाः। तटाचातविधी भुग्नद्नदारिक भृतलाः । शाद् लादिमहासत्त्वसंस्कोटातङ्कवर्जिताः । मदसावन्तोत्माचादुर्दमावारिभीरवः। पांशुक्रीडार्ता नित्यं दुमोन्मू जनतत्त्राः। विषाणवेष्टनामीलाः खे इ-सन्तापनीरकाः। करायस्कोटनिरता सीत्कारकरण-प्रियाः । अनुद्याधनस्यामाः सीकरोद्गिरणप्रियाः। तायकमा चि नि:गङ्गामतङ्गाच नदीचराः । अभयेषचर-